

den højtærede Finansminister i disse Aar, i Virkeligheden er diametralt modsat den Skattepolitik, som er gennemført under Venstres Styrelse i 1912, at det er en Misforstaaelse at tro, at jeg har villet slaa politisk Mønt af mine Udtalelser, tværtimod, jeg vil gerne gøre Partiet Venstre en Kompliment; fordi det, skønt det har staaet som en stærk Tilhænger af den indirekte Beskatning, alligevel har resigneret og er gaaet med til den direkte Beskatning, som er gennemført under disse Forhold. Thi det er en bekendt Sag — og det ærede Medlem vil ganske sikkert indrømme det — at han er en ret udpræget Tilhænger af den indirekte Beskatning. Det fremgik især, da vi første Gang havde Merindkomstskattelovforslaget til Behandling, at han ønskede opretholdt det Forhold, som blev etableret i 1912. Han udtalte ved den Lejlighed noget, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil citere. Først gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at det var højst uheldigt, at man kom med Skattelovforslag, som ene og alene var baserede paa den direkte Beskatning, og kun paa Grund af de ekstraordinære Forhold vilde det ærede Medlem gaa med dertil; men saa føjede det ærede Medlem til: „Men jeg vil udtale det Haab, at man ved den forestaaende store Skatterevision, som jo vil komme til at foreligge i en nærmere Fremtid, maa kunne naa til i nogen Maade at retablere det Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning, som var tilvejebragt ved Skattelovene af 1912 og ved de Reformer af den indirekte Beskatning, som var gaaet forud. Jeg tror, det vilde være heldigst for en god og sund Udvikling.“ Det ærede Medlem er altsaa af den Opfattelse, at vi skulde vende tilbage til Forholdet fra 1912. Derfor troede jeg ikke, at det ærede Medlem vilde misforstaa mig i den Grad, at han mente, at jeg vilde slaa politisk Mønt af mine Udtalelser, naar Forholdet kun er det, at jeg har henvist til de Udtalelser, som det ærede Medlem brugte paa det Tidspunkt.

Dalsgaard: Jeg vil kun ganske kort modsige, at jeg skulde være en særlig Ven af den indirekte Beskatning. Den Gang jeg udtalte det, hvoraf det ærede Medlem nu nævned et løsrevet Citat, laa Forholdene ganske anderledes. Da vidste vi

ikke, at vi vilde faa de store Indtægter og Formuer, som vi kunde gennemføre den direkte Beskatning paa, og jeg har hele Tiden sluttet mig til de Lovforslag, som den højtærede Finansminister har fremsat. I alt væsentligt er jeg gaaet med til at tage dem ret uændrede.

Formanden: Den ærede 2den Landstingsmand for 4de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vejstrup: Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har ganske Ret i den Betragtning, at man ikke vidste, at man vilde faa de store direkte Indtægter, for det var netop under Behandlingen af Lovforslag om de direkte Skatter, at det ærede Medlem fremsatte sine Udtalelser.

Dalsgaard: Nej, jeg erkender med Skam, at jeg var ikke i Stand til den Gang at kunne forudse, hvilke store Indtægter og Formuer der vilde flyde til adskillige Skatteborgere i vort Land som Følge af Krigen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer, og hvis det kan gaa an, vil jeg gerne for at være fri for at tage Ordet oftere sige, at jeg vil foreslaa, at samtlige andre paa Dagsordenen opførte Lovforslag maa blive henvist til samme Udvalg.

Dette Forslag af Dalsgaard
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 179).